

МЕДИЦИНСКИ УНИВЕРСИТЕТ – ПЛОВДИВ
ФАКУЛТЕТ „ОБЩЕСТВЕНО ЗДРАВЕ”

ЦЕНТЪР ЗА ДИСТАНЦИОННО ОБУЧЕНИЕ

КАТЕДРА „ОБЩЕСТВЕНОЗДРАВНИ НАУКИ”

ЛЕКЦИЯ №13

ЗА ДИСТАНЦИОННА САМОПОДГОТОВКА ПО УЧЕБНА ДИСЦИПЛИНА
„ЗДРАВНООСИГУРИТЕЛНИ СИСТЕМИ”
ЗА СТУДЕНТИ ОТ СПЕЦИАЛНОСТ „УПРАВЛЕНИЕ НА ЗДРАВНИТЕ ГРИЖИ”
ОБРАЗОВАТЕЛНО – КВАЛИФИКАЦИОННА СТЕПЕН
„МАГИСТЪР”
ЗАДОЧНО ОБУЧЕНИЕ

**тема: СТРАТЕГИЧЕСКО И ОПЕРАТИВНО
ПЛАНИРАНЕ
НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО**

Разработил:

Доц. д-р П. Стефанова, дм
Гр. Плевен, 2020

- **Стратегията** е разработен и утвърден документ на дадена институция, който посочва как, чрез какви методи и средства следва да бъде постигната поставената цел и задачи, вземайки предвид наличните ресурси, които винаги са ограничени.

Стратегическото планиране се състои в осъществяване на четирифазния цикъл.

- 1. Разработване на стратегията.**
- 2. Организация на планирането ѝ.**
- 3. Контрол върху хода на изпълнението ѝ.**
- 4. Оценка на постигнатите резултати.**

- Стратегическото планиране е един непрекъснат процес, в който основните резултати, получени от оценката на стратегията, след като изпълнението ѝ е приключило, служат като изходно начало за започване на цикъла на следващата стратегия. По принципа на спиралата на развитието следващата стратегия заема следващото йерархично ниво.

- **Оперативният план** е система от взаимносвързани планови задачи, в която се определят: редът, сроковете и последователността на осъществяването на отделните мероприятия, както и необходимите ресурси за достигане на основната цел на стратегията.

- **Прогнозата** най-общо може да се определи като научно-аргументирано предвиждане за развитие на процесите и явленията във времето. Съвременната прогноза може да се представи единствено като система от научни знания за прогнозирания обект. Прогнозата е синтез на нова научна информация, а прогнозирането е процес на получаване на тази информация.
- Прогнозата е научна информация без задължителен характер, докато оперативният план има директивен характер, т.е. прогнозата е носител на информация, а оперативният план - на директиви.

- **Маркетинговият план** на здравната институция може да се определи като документ, който на базата на анализ на здравния статус на населението и конкретната маркетингова ситуация в здравеопазването на дадена територия, определя подходите и мероприятията за най-ефективна реализация на медицинска помощ, медикаменти и медицински материали и най-целесъобразно разпределение на получените финансови средства.

- **Бизнес планът** е необходим за всеки ръководител, когато трябва да бъдат осигурени необходимите средства за започване на бизнес. В този аспект бизнес планът е много важен за ръководителя на заведението или фирмата, започващи дадена дейност.
- Тъй като в по-голяма част от случаите бизнес планът се представя за финансиране от дадена банка, финансова къща или друга финансираща институция, той е много важен и за служителя от финансиращата институция, която ще вземе решение дали предложението бизнес план следва да бъде одобрен и респективно финансиран.

В структурно отношение всеки бизнес план следва да съдържа следните препоръчителни раздели:

1. Цел и основни задачи.
2. Оценка на пазара: търсене, предлагане и цена на стоките или услугите, които желаем да предоставяме.
3. Личен опит, умение и финансови средства, които ще вложим.
4. Какви са специалните предимства на предоставяния продукт или услуга за клиента.
5. Дизайн на бизнеса, т.е. как ще бъде създаден предложениния бизнес.
6. Дългосрочна идея за развитие на бизнеса.
7. Финансови цели на бизнеса.
8. Колко пари искаме и как ще ги употребим.
9. Приложения в подкрепа на гореспоменатите точки.
10. Кратка история на бизнеса (ако има такава), за да се подчертае традицията.

Характеристика на най-важните стратегии за здравеопазването у нас през последните години:

- Здраве за всички за XXI век. Здравна политика за Европа – 1997 г.
- Национална здравна стратегия “Здраве за България” – 1995 г.
- Стратегия за осъществяване на национална здравна политика – 1997 г.
- Национална здравна стратегия 2008-2013 г.
- Национална здравна стратегия 2020

- Реформа в системата на здравеопазването:
 - в отделните подсистеми;
 - в начините на финансиране

- Националната здравна стратегия 2020 е водещият стратегически документ, който конкретизира целите за развитие на системата на здравеопазването до 2020 г. Тя е в съответствие с ангажиментите на България на европейско и международно ниво, но въплъщава и стремежа на държавата за избор на национален път за развитие на системата на здравеопазване.

- Визията, целите и приоритетите на Стратегията са дефинирани на базата на анализ на здравно-демографското състояние и състоянието на системата на здравеопазване в ежегодните доклади за здравето на гражданите, които показват, че през последните десетилетия българската здравна система изостава спрямо здравните системи на страните от ЕС по отношение на ключовите фактори за устойчиво развитие.

- Стратегията съдържа приоритети и политики за преодоляване на нарастващите предизвикателства пред здравето на българските граждани. Представени са начините за обвързване на здравните политики с мерките, осигуряващи равнопоставеност, необходимите въздействия върху социалните детерминанти на здравето и основните предпоставки за функциониране на здравната система.

В съзвучие с възприетата здравно-политическа рамка и европейските и национални стратегически документи България определя Визия за развитие на здравеопазването:

- През 2020 г. България да е държава, гарантираща на своите граждани здравно благополучие, високо качество на живот и намаляване на здравните неравенства чрез всеобхватна, справедлива, устойчива и осигуряваща високо качество здравна система.

Приоритет 1: Създаване на условия за
здраве за всички през целия живот

На основата на анализа на здравно-демографското състояние на населението България определя своите Национални здравни цели, които са обективен израз на фокусирането на здравната политика върху устойчивото подобряване на здравето на българските граждани във всички възрастови групи:

1. Сnižаване на смъртността при децата от 0-1 годишна възраст до 6.8 на 1000 живородени деца;
2. Сnižаване на смъртността при децата от 1-9 годишна възраст до 0.24 на 1000;
3. Сnižаване на смъртността при подрастващите и младите хора от 10-19 годишна възраст до 0.28 на 1000;

4. Сnižаване на смъртността при лицата в икономически активните групи от 20-65 годишна възраст до 4.19 на 1000;

5. Увеличаване на средната продължителност на предстоящия живот на хората след навършване на 65 годишна възраст до 16,4 години.

- Постигането на петте националните здравни цели до 2020 г., при осигурена устойчивост на прилаганите политики и мерки, ще позволи през 2025 г. България да достигне настоящите средноевропейски нива на посочените 5 показателя.

Приоритет 2: Изграждане и управление на справедлива, устойчива и ефективна здравна система, ориентирана към качество и резултати

„Осигуряване на високо качество на обслужване и подобряване на здравните резултати във всички области изисква здравни системи, които са финансово жизнеспособни, годни за целта, насочени към хората и доказателствено информирани. Добре функциониращите здравни системи подобряват въздействието върху здравето на населението, защитават хората от финансови затруднения, когато са болни и отговарят на основателните очаквания на населението, свързани с ползите и услугите.“

„Здраве 2020“, СЗО

Политика 2.1. Осигуряване на финансова устойчивост на системата на здравеопазване

Политика 2.2. Осигуряване на качествени, ефективни и достъпни лекарствени продукти

Политика 2.3. Развитие на интегриран модел на спешна медицинска помощ

Политика 2.4. Развитие на първичната извънболнична помощ, подкрепена от високотехнологична специализирана помощ

Политика 2.5. Оптимизирана болнична помощ

Политика 2.6. Развитие на електронното здравеопазване

Политика 2.7. Развитие на човешкия капитал в системата на здравеопазване

Политика 2.8. Осигуряване на качеството и безопасността на медицинското обслужване

Политика 2.9. Ефективно стратегическо и оперативно управление на здравната система

Приоритет 3: Укрепване на капацитета на общественото здравеопазване

Той обхваща мерки за интегриран подход за гарантиране и съхранение на здравето на обществото и отразява разбирането, че грижата за общественото здравеопазване е ангажимент на държавата, институциите, обществото като цяло и на отделния индивид, а постигането на по-добри резултати изисква постоянни инвестиции и усилия за укрепване капацитета на общественото здравеопазване.

Политика 3.1. Промоция на здраве и профилактика на болестите

Политика 3.2. Надзор на заразните болести

Политика 3.3. Ефективен и качествен държавен здравен контрол